

בש"פ 5325/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 5325/21

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-
יפו מיום 20.7.2021 במ"ת 16299-05-21 שניתנה
על-ידי כבוד השופט ש' מלמד

תאריך הישיבה: כ"ז באב התשפ"א (5.8.2021)

בשם העורר: עו"ד תום רוזנברג, עו"ד הרצל יוספי

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 20.7.2021 (מ"ת 16299-05-21, השופט ש' מלמד). בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

כתב האישום וההליכים עד כה

2. ביום 9.5.2021 הוגש כתב אישום המייחס לעורר ביצוע עבירות מין באחייניתה הקטינה של אשתו, ילידת שנת 2003 (להלן: המתלוננת). על-פי המתואר בכתב האישום, בין השנים 2010 ל-2020 במאות הזדמנויות שונות, במועדים שאינם ידועים במדויק, ביצע העורר במתלוננת עבירות מין חמורות בדירת המגורים שבה התגוררו העורר ומשפחתו וכן הקטינה ואמה.

3. בשל המעשים האמורים יוחסו לעורר עבירות מין במשפחה ובידי אחראי על חסר ישע כדלקמן: מעשי סדום בבן משפחה קטין שטרם מלאו לו 14 שנים לפי סעיף 351(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) בנסיבות סעיפים 345(א)(3) ו-347(ב) לאותו החוק (ריבוי עבירות); מעשי סדום ובעילה בבן משפחה קטין שמלאו לו 14 שנים לפי סעיף 351(ב) לחוק העונשין (ריבוי עבירות); מעשה מגונה בבן משפחה קטין לפי סעיף 351(ג)(2) לחוק העונשין בנסיבות סעיפים 345(א)(1) ו-4, 345(ב)(1) ו-348(ב) לאותו החוק (עבירה אחת) וכן מעשה מגונה בבן משפחה קטין לפי סעיף 351(ג)(3) לחוק העונשין (עבירה אחת).

4. בד בבד עם הגשתו של כתב האישום הגישה המדינה גם בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו, ובו ביום הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו עד למתן החלטה אחרת.

5. ביום 26.5.2021 נערך דיון נוסף בעניינו של העורר שבו הסכים בא-כוחו לקיומן של ראיות לכאורה, אך ביקש לטעון באשר לחולשה מסוימת בתשתית הראייתית. בתום הדיון הורה בית המשפט המחוזי על קביעת מועד דיון נוסף לשמיעת הטענות בעניין, וכן על הגשתו של תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של העורר.

6. בהתאם להחלטה האמורה, ביום 1.6.2021 נערך דיון בבית המשפט המחוזי שבו נשמעו טענות הצדדים בעניין התשתית הראייתית כנגד העורר. בהמשך לכך, ביום 16.7.2021 ניתנה החלטתו של בית המשפט המחוזי שבה נקבע כי קיימות ראיות לכאורה נגד העורר וכי קיים פוטנציאל משמעותי להרשעתו. בית המשפט המחוזי המשיך וקבע כי בהתחשב באופיים ובחומרתם של המעשים המיוחסים לעורר קיימת בעניינו עילת מעצר של מסוכנות.

7. ביום 18.7.2021 הגיש שירות המבחן את התסקיר מטעמו, ובו צוין, בין היתר, כי קיים סיכון להישנותה של התנהגות מינית פוגענית מצדו של העורר ככל שיימצא בעמדת כוח אל מול קטינות ונשים צעירות המצויות במצבי סיכון. מהתסקיר עלה כי העורר מתבצר בעמדה קורבנית ומתקשה לבחון את הבעייתיות בהתנהגות המיוחסת לו, וכן את הפגיעה במתלוננת. כן צוין כי שירות המבחן אף התרשם שהעורר התנהל באופן מניפולטיבי ותוך שיתוף פעולה חלקי ומגמתי. שירות המבחן בחן את חלופת המעצר שהוצעה על-ידי העורר בביתו של אחד מחברי המשפחה, אשר היה אמור לשמש כמפקח מרכזי, לצד אשתו ושני אחיו של העורר. שירות המבחן ציין כי התרשם שהמפקחים מבינים את הנדרש מהם, אך מתקשים להכיר בחלקים הפוגעניים בהתנהלותו של העורר, נוקטים בעמדות בעייתיות ביחס למתלוננת, וניתן להעריך שלא יוכלו לשמש כגורם ממתן ומרתיע. זאת ועוד, במסגרת התסקיר הובאה אף התייחסות למצבה הנפשי המורכב של המתלוננת ולקשיים המלווים אותה בעקבות הפגיעות שחוותה. בסיכומי של דבר, בהתחשב במכלול השיקולים האמורים, ובשים לב לחומרתן ולהיקפן של העבירות המיוחסות לעורר, המלצתו של שירות המבחן הייתה שלא להורות על שחרורו של העורר לחלופת מעצר.

8. ביום 20.7.2020 נערך דיון נוסף בעניינו של העורר, שבסופו הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו עד תום ההליכים נגדו. בעשותו כן עמד בית המשפט המחוזי על המלצת שירות המבחן, ובפרט על הקשיים השונים העולים

מהתסקיר ביחס להתנהלותו של העורר ולא-התאמתם של המפקחים שהוצעו על-ידו. זאת ועוד, בית המשפט המחוזי עמד על חומרת העבירות המיוחסות לעורר, שעל-פי המתואר בכתב האישום בוצעו לאורך תקופת זמן ממושכת. בנסיבות אלו, בית המשפט המחוזי קבע כי אין בחלופת המעצר המוצעת, ואף לא באפשרות להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, כדי להפחית את המסוכנות הנשקפת מן העורר לביצוע עבירות דומות.

הערר

9. הערר שבפני מכוון כלפי החלטתו האמורה של בית המשפט המחוזי, ונטען בו כי זה שגה באמצע את המלצת שירות המבחן. בעיקרו של דבר, העורר טוען כי לא היה מקום לזקוף לחובתו את העובדה שאינו נוטל אחריות על המעשים המיוחסים לו, כפי שהודגש בתסקיר, ואת עמידתו על חפותו. העורר מוסיף כי בית המשפט המחוזי שגה אף בקבעו כי אין בחלופה ובמפקחים שהוצעו כדי לאיין את המסוכנות הנטענת הנשקפת ממנו. בהקשר זה, העורר מציין, בין היתר, כי משפחתו נכונה לשכור דירה בעיר אחרת, רחוקה יחסית ממקום מגוריה של המתלוננת על מנת שישהה בה בחלופת מעצר. עוד מוסיף העורר כי יש לתת משקל אף לעובדה שבשלב זה המתלוננת סיימה להעיד בתיק העיקרי המתנהל נגדו. על כן, נטען כי יש מקום להורות על שחרורו לחלופת מעצר או על העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני.
10. הדיון בערר התקיים בפני ביום 5.8.2021. בא-כוח העורר הדגיש כי מדובר באדם נעדר עבר פלילי, וכי אף לפי כתב האישום המעשים הנטענים פסקו מספר חודשים לפני הגשתו. עוד הוא חזר וטען כי המפקחים שהוצעו מבינים היטב את תפקידם וכן הצביע על כך שההליך העיקרי בעניינו של העורר צפוי להתמשך.
11. מנגד, באת-כוח המדינה טענה כי דין הערר להידחות. באת-כוח המדינה הצביעה על כך שעל-פי האמור בתסקיר ההערכה היא שמסוכנותו של העורר אינה מוגבלת למתלוננת וכי אף לא ניתן לאיינה באמצעות החלופה שהוצעה על-ידי העורר. כמו כן, באת-כוח המדינה עמדה על חומרתן של העבירות המיוחסות לעורר, שעל-פי הנטען בוצעו במשך שנים תוך הסתרה בתוך הבית פנימה. כן צוין כי ככל הנראה פרשת התביעה צפויה להסתיים עם קיומם של שני מועדי ההוכחות הקרובים הקבועים בתיק העיקרי.

דיון והכרעה

12. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני סבורה כי דין הערר להידחות.
13. נקודת המוצא לדיון בערר היא המסוכנות המיוחסת לעורר. כידוע, בשים לב לחומרתן ולטיבן של העבירות המיוחסות לעורר בכתב האישום, נדרשים טעמים מיוחדים לצורך הסתפקות במעצר בפיקוח אלקטרוני (סעיף 22ב(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996). הדברים מקבלים משנה תוקף בענייננו נוכח התרשמותו השלילית של שירות המבחן, שעמד, בין היתר, על התנהלותו של העורר, יחסו למתלוננת וכן לקשיים העולים ביחס למפקחים שהוצעו על-ידו ויכולתם לבצע את תפקידם. לא אחת נקבע בפסיקתו של בית משפט זה כי סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תיעשה רק במקום בו מתקיימים נימוקים כבדי משקל לעשות כן (ראו: בש"פ 7210/17 בן דוד נ' מדינת ישראל, פסקה 69 (19.10.2017); בש"פ 387/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (25.1.2021)). אכן, תסקירי המבחן אינם חזות הכול וייתכנו מקרים שבהם בית המשפט יגיע למסקנה שונה מהמלצת

שירות המבחן. אולם, במקרה דנן, במכלול הנסיבות, לא מצאתי כי הוצג טעם ממשי שיש בו להצדיק את קבלת בקשתו של העורר בעת הזו.

14. אוסיף ואציין כי מצאתי לייחס משקל גם לפרטים שמסרה באת-כוח המדינה ביחס לפרשת התביעה בעת הזו, וניתן לקוות כי יש בכך כדי להעיד על התקדמות משביעת רצון של ההליך.

15. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, א' באלול התשפ"א (9.8.2021).

שׁוֹפֵט
